

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش روان شناسی مثبت گرا بر خود اثربخشی شغلی ، انعطاف پذیری شناختی و دلبستگی شغلی مردان شاغل آموزش و پرورش شهر زنجان

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مادح دستمرد - استادیار گروه علوم تربیتی ، دانشکده علوم انسانی ، دانشگاه پیام نور استان همدان، همدان

علی خسروی - دبیر اداره آموزش و پرورش شهرستان خدابنده، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، گرایش تاریخ فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور واحد اراک

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه ، تعیین تاثیر آموزش روانشناسی مثبت گرا بر خود اثربخشی شغلی ، انعطاف پذیری شناختی و دلبستگی شغلی مردان شاغل در اداره آموزش و پرورش شهر زنجان بود. روش پژوهش ، نیمه آزمایشی است و حجم نمونه ۳۰ نفر بود، که از جامعه مذکور، به روش در دسترس انتخاب و ۱۵ نفر به گروه آزمایش و ۱۵ نفر به گروه کنترل تخصیص یافتند. ابزارهای پژوهشی مورد استفاده پرسشنامه های سه گانه خود اثربخشی شرر و همکاران (۱۹۸۲)، انعطاف پذیری شناختی کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و دلبستگی شغلی اترخت (۲۰۰۲) بود. گروه آزمایش در طول یازده جلسه ، هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه آموزش روانشناسی مثبت گرا دریافت کردند. برای بررسی داده ها از تحلیل کواریانس چند متغیره و یک متغیره جهت اثبات فرضیه ها استفاده شد. یافته ها نشان داد که آموزش روانشناسی مثبت گرا موجب افزایش خوداثربخشی شغلی ، انعطاف پذیری شناختی و دلبستگی شغلی مردان شاغل شده است . بنابراین آموزش روانشناسی مثبت گرا برنامه ای است که سودمندی های آن در پژوهش های متع دد به اثبات رسیده است و یافته های پژوهش حاضر نیز حاکی از آن است که از رهگذر آموزش روانشناسی مثبت گرا می توان به ارتقاء خوداثربخشی ، انعطاف پذیری شناختی و دلبستگی شغلی مردان شاغل دست یافت .

کلمات کلیدی:

آموزش، روانشناسی مثبت گرا، خوداثربخشی شغلی ، انعطاف پذیری شناختی ، دلبستگی شغلی ، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838868>

